

Dunaj

Imfekt. 15. III 60

Ljuba moja sestra!
čilost boja naj ostane vedno primas.

Sporočim Ti, da sem Tvoje drage
pisemce z veseljem sprejela. Vsehi me, kakor
mi pišeš, da si bila teško bolna, in da si
se priznjenju ostala. Pišeš, da si že 60 let
saj to ni nič 80 ali 90 let kakor so bili
moji dobri rojmi. Stavši to so lepa leta.
Jaz sem tako vesela kakor se spominam mnogih,
da je ljubi Bog okrepil, da so posy umrli ka-
kor Valentin, da jim je na strani stala v
kolern in skrbele za njih, da so bili dobro
pripravljeni za posvetitvo v Večnost.
Droga mi sestra pravi, da se se veliko trudila
že saj ves, da v tej dolini Dolini moramo
v potu svojega obraza kruh jesti insook
Lam to teški kpir ni rane vzeti

in potrpeljivo nositi ne tožiti, in
gledati pa z veseljem in ljubeznijo
Boga nositi če hočemo, da pridemo v
Nebesa, saj vsi ljuba moja sestrica, obr
naše prave Dornovje in tukaj, naša Dornov,
je se oblebala, olase Opi moramo večkrat
povzdigniti k oblebam, to je naše prave
Dornovje. Tudi moramo iti rade oblebje in
Pravnik k sv. Opi se pravi teško je pa
reči ton. ker to je zapoved Gospodova.
Ne pozabi na dobri namen se d' trnelis
pa prideti spravnimi rokami preč sed,
nji stol, ja rujte in obolite.

Ljuba sestrica naša Valentina je tako (hitro)
hitro ^{neugla} umrla je bila priporočena?

Sam Bog ve je umrla v smrtnem Grehu
je bila d' povečujoci oblosti bozji?
ne smemo sočiti. Ljubi Bog naj ji bo
usmiljen in obloščiv, oblikno zanje,

Jar okolin wak Dan v imenu našega Gospo-
Jesusa Christusa ne dopusti, da bi se eden
od nas zgubil, temveč se vsi skupaj enkrat
vidimo v. Nebeških

Govor si radevedna kako meni se gre.
Jar sem se vedno na starem prostoru
okimam teško, ali začeti ta mene, da
sem vedno kotanar. Če malo kaj delam pa
je tako teško dihanje, pa če samo grem po
ravni cesti pa je tako teško dihanje. O kako
bi rad se odločil ali moje Srce meni
ne dopusti več. Sem imela meseca elojja
Bluénico pa sem se vedno kot belchur
in tako počasi hiram. Jar ne vem kosa,
ne ure, kedaj pride moj ljubši Jesus
moj Zenir, moj Vabeserik in Tolovnik in
moje ure. elojja Lampira mora vedno g. o. s. et.
pa čuvati in okoliti pa čakati kedaj pride
moj Zenir in 11^{ti} ali polovci ali jutro
kadar Petelin goje.

x

Pa koudar pride hočem biti pripravljeno.

Ljuba moja sestra Ti moram reci kako sem
zav. spocina, in zadovoljna in sem moram
vsak dan ljubom Bogu, in vsebesti chateri
otaviji zahvaliti, da sem smela x moje zivljen-
je preziveti v tem druzeni stanu pri vsi
miljenih sestrah kako sem spocina, Ti nemošen
pisati. Da sem smela samo za Boga ziveti
pa za Duse mojih bratov in sester po svetu
svetu Bogu hvale za vse. Chotno ena za drugo
zar mislin to moje prave bozostnje.

Se enkrat Vas vse okupaj lyso pa dravin
in otanen Toja neposabljene Sestre Pauly
Kornijene, sestra Baldomera Prine